

Del 'Jesuset' a la Teofania. Baptisme de Crist

Dm, 14/01/2014 per Josep M. Rovira...

[Contemplació de l'Evangelí](#)

Em deia un amic que nosaltres només resem “al bon Jesuset” quan som petits. Ja de grans, o bé anem comprenent poc a poc la persona de Jesucrist, o bé el contemplem sencer, en la Creu, tot donant-se a nosaltres, mentre nosaltres el rebem tot sencer a Ell. Igualment, en l'Eucaristia, Jesucrist està donant-se al Pare en la pregària eucarística i està donant-se a nosaltres -i viu en nosaltres- en la mateixa pregària i en la comunió.

L'Església, a més de proposar-nos aquesta presència global de Crist, segueix, en l'any litúrgic, un veritable camí que ens ajuda a contemplar a fons els misteris de la vida del Senyor Jesús. En el temps d'Advent i de Nadal, recordem el temps precedit per la predicació de Joan Baptista i l'espai que va de Natzaret a Betlem. En el temps de Nadal, ens és oferta la meditació detallada del naixement de Jesús, de la maternitat de Maria, de la manifestació als Mags i del baptisme de Crist en el riu Jordà. Aquest camí lent és també molt bo.

El que és important és que nosaltres agraiem el fet que Jesús vingui a nosaltres: també al nostre temps i al nostre espai, com a Fill de Déu que és eternament: sense deixar el si del Pare, ve a nosaltres i és amb nosaltres.

Per què es bateja Crist en el Jordà? Vet aquí una pregunta que sembla impertinent però que m'ha provocat força temps fins a fer-me arribar a aquesta senzilla intuïció:

Crist es bateja en el Jordà de mans de Joan Baptista per a fer visible a la terra i en el temps el 'baptisme' que té lloc en l'eternitat. Dalt del cel el Pare es dona al Fill d'una manera que bé podem qualificar de baptisme celeste perquè el Pare es dona al Fill d'una manera molt semblant a la manera com Déu Pare es dona a nosaltres en el sagrament del Baptisme. Eternament, el Pare del cel està dient a la seva paraula viva: “Tu ets el meu Fill. En tu m'he complagut”. Eternament, el Pare comparteix amb el seu Fill la glòria i la vida de l'Esperit Sant. El Pare ha ungit amb l'Esperit el seu Fill perquè el Fill ens ungeixi a nosaltres amb el mateix *paràclit* que ens fa veritables fillets de Déu i veritables germans els uns dels altres.

Malgrat la resistència de Joan Baptista per batejar Crist, cal complir tot el voler de Déu i fer el Bé, tal com Jesús adverteix a Joan. Cal fer visible ara i aquí el que té lloc invisiblement i en l'eternitat amagada de Déu. Per això Jesús entra en l'aigua del Jordà i hi entra amb tots nosaltres, que -a imatge i semblança d'Ell- hem d'esdevenir fillets de Déu, germans i amics els uns dels altres, plens de l'Esperit Sant.

Què veiem, què oïm en el Baptisme de Crist? Veiem una figura corporal de colom de descendeix del cel esquinçat fins a omplir Crist i també a nosaltres. Sentim la veu del Pare que ens diu a Crist i també a nosaltres: “Vosaltres sou els meus fillets estimats”. El Pare ens estima també a nosaltres que som u amb Jesucrist i restem sempre en el seu Amor com a germans capaços d'estimar, perdonar i ajudar els altres.